

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 277

гр. Благоевград, 12.03.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ОСМИ СЪСТАВ, в закрито заседание на дванадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Вера Коева

като разгледа докладваното от Вера Коева Гражданско дело № 20231200101112 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба /поправена с вх.№ 982/24.01.2024г./, подадена от М. Д. Д., с която против А.с.П. и ОС П са предявени осъдителни искове – за заплащане на обезщетения за претърпени от ищеца имуществени и неимуществени вреди по реда на чл.2в ЗОДОВ.

Препис от исковата молба е връчена на ответните страни, които в срока по чл.131 са подали писмен отговор.

От ответната страна ОС П е направено възражение за нередовност на исковата молба, изразяващо се в следното: твърди се липса на ясно изложени обстоятелства, на които се основава иска, липса на конкретизация на претенцията за имуществени вреди и по-специално какви доходи ищецът е очаквал да реализира, от каква дейност и за какъв период, както и за причинната връзка между твърдяната вреда и сочените противоправни действия. Твърди се липса на петитум по всеки от съединените искове, като тези нередовности ограничават правото на защита и правят правото на иск ненадлежно упражнено.

Съдът дължи защита и съдействие по всяка искане за защита, както и тази защита да бъде дадена своевременно. Ето защо и предвид разпоредбата на чл. 143, ал.2 ГПК вр. с правомощието на съда по чл. 145 ГПК – ищецът може да поясни и допълни исковата си молба, а съдът е длъжен да укаже на страните да конкретизират твърденията си и да им съдейства за отделяне на спорното

от безспорното, поради което няма пречка част от неяснотите и противоречията по тезите на страните да се изяснят и в открито с.з. с оглед процесуална икономия на време. Отделно от това – в исковата молба се съдържат минимум твърдения и обстоятелства, въз основа на които ищецът прави искане за защита. Дали и доколко тези факти осъществяват фактическия състав на заявеното спорно право следва да се определи като въпрос по съществото на спора.

С оглед на горното следва да се счита, че в така представената последно поправена искова молба се съдържа минималното изискуемото съдържание от обстоятелства, въз основа на които ищецът поддържа искане за защита, поради което е налице процесуално основание за насрочване на открито съдебно заседание с призоваване на страните, съобщаване на проект на доклад и произнасяне по предварителните въпроси, по възраженията, оспорванията и доказателствените искания на всяка от страните.

Проект на доклад:

1. По чл.146, ал.1, т.1 ГПК – обстоятелства, от които произтичат претендираните права и възражения:

От твърденията на ищеца в исковата молба става ясно, че е имал качеството на подсъдим по нхд № 236/2020г. по описа на ОС-П., по което докладчика Е. – с. от ОС-П., заедно с двамата съдебни заседатели са отказали да се отведат. С това на ищеца не бил осигурен безпристрастен и независим процес, съобразно директиви и решения на ЕС и решения на Е.с.. Твърди се, че с.та е следвало да се отведе, тъй като са били заведени дела, като срещу него и заседателите, така и срещу съда, в който работи, заради нарушения, както и че по друго дело срещу РСП с.та се бил отвел.

Твърди се, че по цитираното дело от с.та е било разрешено на телевизионен екип и журналистката В.А. да снимат ищеца, след което този филм, както на български, така и на английски език бил гледан от милиони зрители. За това ищецът твърди, че получил и заплахи, както и, че снимането е било в нарушение на законите на страната и правата на човека, както и допускане от съда журналистката да присъства и прави записи и в съдебната зала. Твърди се, че по делото са ползвани като доказателства две изпълнителни дела, иззети по неправилен начин, в нарушение на чл.22 ЗЧСИ, без за това с.та да

сезира прокуратурата, както и самоволно назначаване на разпити на определени хора. Твърди се в исковата молба, че с всички тези действия по посоченото дело с. Е. била нарушила принципа за публичност на съдебния процес при строго спазване и гарантиране на справедлив такъв, поради което се твърди, че с описаните действия от съда е допуснато нарушение на чл.32, ал.2, чл.31, ал.3 от Конституцията на РБългария, презумпцията за невиновност и чл.16 НПК, КЗПЧ, чл.6, чл.8, чл.46 и чл.47 от Хартата на основните права на ЕС, чл.14 от Международния пакт за граждански и политически права и чл.11 от Всеобщата декларация за правата на човека.

В последно поправената искова молба на л.23-24 от делото в пунктове от т.1 до т.10 подробно чрез метода на изреждането са описани конкретни действия на с. Е. от ОС-П., с които ищецът счита, че са извършени от с.та, но въпреки това е отказала да се отведе, с което твърди, че не може да му се осигури безпристрастен съд и независим процес.

Твърди се от ищеца, че е сезирал А.с.П. с искане да отведе с. Е., но състав от А.с.П. е оставил жалбата му без разглеждане съзнателно и без мотиви в нарушение на закона. Изтъква се, че това е грубо погазване на европейското право, на законите на страната, НК и НПК. Цитира се и практика на Е.с..

Като неимуществени вреди се сочи – подронване чест, достойнство, добро име, поради липса на безпристрастен и справедлив съд, влошено здравословно състояние – с описване на конкретни здравословни проблеми и заболявания.

Като имуществени вреди се твърди – загуба на клиенти, тъй като поемал клиенти за водене на търговски дела, по ЗЗД, по чл.410 и чл.417 ГПК.

При тези твърдения се прави искане за осъждане на всеки от ответниците да му заплати поотделно обезщетение за причинени имуществени вреди в размер на частичен иск от 26 666 лв. от 3 500 000 лв., ведно със законната лихва от завеждане на исковата молба, както и обезщетение за неимуществени вреди като частичен иск от 26 666 лв. от 3 500 000 лв., ведно с лихвата от завеждане на исковете.

Доказателствените искания на ищеца са за приемане на приложени писмени документи като писмени доказателства, за допускане до разпит по делегация в СГС или СРС на двама свидетели, като единият от тях е посочен М.А.Г. – Д.а. Искането за разпит по делегация е обосновано с твърдение за влошено

здравословно състояние на лицето.

Иска се от ищеца да бъде изискано нощд № 236/2020г. по описа на ОС-П., протоколно определение от 08.06.2020г., жалбата срещу това определение от 09.06.2020г., както и определение № 132 от 25.06.2021г. по в.ч.н.х.д. № 325/2021г.

ВЪЗРАЖЕНИЯ НА ОТВЕТНИТЕ СТРАНИ:

От ответната страна А.с.П. в срока по чл.131 ГПК не се оспорва допустимостта на предявените иски, но се считат за неоснователни. Оспорва се наличието на фактическия състав на непозволеното увреждане за ищеца.

Оспорва се твърдението на ищеца, че съдът с актовете си е накърнил негови права, от което за ищеца да са произлезли вреди, както имуществени, така и неимуществени. Оспорва се наличието на противоправно действие или бездействие на съда, което да е в пряка причинно – следствена връзка с настъпилите за ищеца вреди.

Оспорва се твърдението на ищеца, че А.с.-П. изобщо не се е произнесъл по депозираните от него частни жалби. Сочи се, че са подадени няколко частни жалби срещу действията на с.та-докладчик и съдебните заседатели по НОХД № 236/2020 г. по описа на ОС-П., по които е било образувано ЧНД № 325/2021 г. по описа на А.с.-П.. Сочи се, че по това дело е постановено определение № 132/25.06.2021 г., с което е отменено разпореждане № 263694/12.05.2021 г. на с.та-докладчик при ОС-П. за връщане на жалба рег. № 273971/29.04.2021 г. на М. Д. Д. и М.А.Г.-Д.а срещу протоколно определение на първата инстанция, постановено на 23.04.2021 г. по НОХД № 236/2020 г. на ОС-П., с което съдът се е произнесъл по искане за отвод, като вместо това е оставена без разглеждане цитираната жалба рег. № 273971/29.04.2021 г. срещу протоколното определение на първата инстанция, постановено на 23.04.2021 г. по НОХД № 236/2020 г., както и са оставени без разглеждане подадените от М. Д. частни жалби вх. № № 277220 и 277357, и двете от 15.06.2021 г. по описа на ОС-П., като и частна жалба вх. № 1314/14.06.2021 г. по описа на А.с.-П. /последната копие от първите две жалби/, всички насочени срещу протоколно определение за отказ на решаващия съд да отправи преюдициално питане до СЕС по НОХД № 236/2020 г. с протоколно определение в проведеното на 09.06.2021 г. съдебно заседание по делото,

както и частни жалби вх. № № 277219, 277359, и двете от 15.06.2021 г. по описа на ОС-П., както и жалба вх. № 1313/14.06.2021 г. по описа на А.с.-П. /последната - копие на първите две жалби/, всички насочени към отказа на съдебния състав на ОС-П. по НОХД № 236/2020 г. да се отведе от разглеждане на делото с протоколно определение в проведеното на 09.06.2021 г. съдебно заседание.

При тези данни се изтъква, че съдът е изпълнил задължението си да се произнесе по депозираните пред него частни жалби, с които е бил сезиран от ищеца Д., като доколкото НПК не предвижда процесуална възможност за самостоятелно обжалване на протоколните определения на съда, с които той се е произнесъл по искания на страните за отвод на съдебния състав и за отправяне на преюдициално запитване до СЕС, А.с.-П. е оставил жалбите без разглеждане.

В тази връзка се обосновава липса на противоправно действие или бездействие на А.с.-П., както се твърди в исковата молба, което от своя страна води до извод, че не е осъществена първата необходима предпоставка от фактическия състав на непозволеното увреждане.

Оспорва се осъществяване и на втората предпоставка за уважаване на иска - настъпили вреди, имуществени и/или неимуществени, в патримониума на ищеца, като дори същите се сочи, че не са достатъчно индивидуализирани, не става ясно в какво точно се изразяват претърпените от ищеца имуществени и неимуществени вреди, какъв е техният характер, обем, размер, източник и период, в който са настъпили.

Във връзка с претенцията за имуществени вреди се изтъква липсата на доказателства за притежавана от ищеца правоспособност да представлява трети лица пред съд, да упражнява адвокатска професия, както и не е посочен период и конкретен вид дела и клиенти, които са се отказали той да ги представлява поради действията или бездействията на А.с.-П., и какви приходи би реализирал ищецът от тази си законна дейност, ако не беше вредоносното поведение на ответника, т.е. размера на претендираните пропуснати ползи.

По отношение на неимуществените вреди се сочи липсата на конкретика в какво се състои влошеното здравословно състояние на ищеца, респ. как се съотнася с поведението на ответниците.

Сочи се липса на доказателства и за причинна връзка между твърдените вреди и поведението на ответника.

При евентуалност, при уважаване на исковете, се прави възражение за прекомерност на исканите обезщетения и несъответствието им с критерия за справедливост по чл.52 ЗЗД.

При поддържане на оспорвания и възражения в горната насока се иска отхвърляне на исковете като неоснователни, а при евентуалност се прави възражение за прекомерност на поисканите размери и съобразяване на разпоредбата на чл.52 ЗЗД.

Доказателствените искания на ответната страната:

А.с.П. няма искания за събиране на доказателства. Не се възражава и по искането на ищеца да приобщаване като доказателства на посочените съдебни дела и актове.

Възражава се по искането за допускане на съдебни експертизи, поради непосочване на фактите, които ще се установяват с тях, липсата на формулирани въпроси за преценка на относимостта им към спора, както и за допускане на гласни доказателства, пак поради липса на посочване какви конкретни факти ще се установяват с тях и доколко те имат отношение към спора.

Възражава се на ищеца да се даде възможност да ангажира допълнителни доказателства, които е могъл да посочи и ангажира своевременно още повече такива, които има данни, че са били в негово държане. Възражава се по приемане на част от вече представените писмени доказателства с обосноваване на тезата за тяхната неотносимост към предмета на спора.

От ответната страна ОС П в срока по чл.131 ГПК също е постъпило писмено становище.

Освен подробни възражения за нередовност и неяснота на исковата молба, исковете се оспорват като недопустими.

Оспорва се наличието на пасивна легитимация за ответника, доколкото от изложеното в исковата молба не става ясно в какво се изразяват противоправните действия на длъжностни лица от ОС-П..

Изтъква се, че основание за ангажиране на отговорността на държавата, чрез процесуалния ѝ субституент ОС-П., е да се касае до достатъчно

съществено нарушение на норма на правото на ЕС, която предоставя права на частноправни субекти, която да е в пряка причинно-следствена връзка с твърдените факти, но за това ищецът следва да изложи ясни и конкретни твърдения за сочените предпоставки, а не банкетно като е подхождено в случая, поради което се оспорва наличието на основание за ангажиране отговорността на ответника по чл.2в ЗОДОВ.

Изтъкват се и подробни правни доводи относно принципната възможност за реализиране отговорността на държавата по реда на чл.49 ЗЗД, което включва във фактическия си състав и елементите на общия деликт по чл.45 ЗЗД. В случая се изтъква, че постановяването на съдебен акт не е неправомерно действие по см. на чл. 45 от ЗЗД, тъй като е предвиден специален институционален контрол за проверка на този съдебен акт по реда на обжалването. Ответната страна се позовава на чл. 132, ал. 1 от Конституцията, според който текст при осъществяване на съдебната власт съдиите, прокурорите и следователите не носят наказателна и гражданска отговорност за техните служебни действия и за постановените от тях актове, освен ако извършеното е умишлено престъпление от общ характер, т.е. неправомерно действие е налице, когато с. умишлено постановява неправилен съдебен акт, за което той или тя носят наказателна отговорност, което следва да се установи с влязла в сила присъда.

В случая се сочи, че съдиите, постановили съдебните актове по н.о.х.д. № 236/2020 г. на ОС-П. и по гр. д. № 254/2020 г. на АСП, не са признати за виновни в извършването на умишлено престъпление при осъществяване на съдебната власт с влязла в сила присъда. При положение, че не е изрично установено противоправно поведение у съдиите решили посочените две дела, то отговорност за вреди по реда на чл. 49 от ЗЗД не може да се търси от съответния орган на съдебната власт — ОСП. Предявените иски при посочените обстоятелства са изначално недопустими, тъй като няма деликвент.

В отговора се изтъкват и доводи за неоснователност на исковите . оспорва се тезата на ищеца, че съдът, който е раздела делото му не е бил независим и безпристрастен, като се изтъкват конкретни доводи в писмения отговор за това. Посочено е, че за да се установи предубеденост, необективност или нарушение на безпристрастността, следва при разглеждане на делото да се

установяват такива нарушения на правата на страната, за които да може да се направи обосновано предположение, че се дължат именно на личните отношения между съдебния състав и насрещната страна, каквито се сочи, че в случая, не се налице.

Оспорва се наличието на основание за отвод на съдебния състав по посоченото дело по описа на ответния съд, за което в протокола от открито съдебно заседание от 09.06.2021 год. (стр.4), проведено по н.о.х.д.№ 236/2020г. са изложени аргументи, като в рапоредителното заседание ищецът изрично е заявил, че няма искане за отвод на състава на съда.

Оспорва се твърдението на ищеца за вреди във връзка с медийното отразяване на делото, като в случая се настоява, че става дума за действия на трети лица, различни от съдебния състав, както и се оспорва твърдението, че допускайки журналисти в съдебната зала, с.та докладчик е извършил нарушение на ПЕС, без да е посочено изрично в какво се изразява твърдяното нарушение, нито е цитирана конкретна разпоредба от ПЕС, в противоречие с която е действал съдът. Изтъква се, че по правило съдебният процес е публичен и в случая не са били налице предпоставките за разглеждане на делото при закрити врата или ограничаване на публичността на съдебното заседание по други причини. Следователно, като е допуснал журналисти в съдебното заседание, съдът е спазил един от основните принципи в наказателния процес - този на публичност.

Оспорва се бланкетното твърдение, че с.та докладчик по наказателното дело не е зачел презумпцията за невиновност на подсъдимия, както и наличието на причинно - следствена връзка между претендираните за репарирание вреди и дейността на правозащитните органи. Възразява се по твърденията на ищеца, че е търпял неимуществените вреди, посочени в исковата молба.

При поддържане на възражения и оспорвания в горната насока се иска прекратяване на производството по делото, поради недопустимост на предявените искове, а в случай на евентуалност при неуважаване на това възражение – за отхвърлянето им като неоснователни.

По доказателствата: не се възразява да бъде приложено НОХД № 236/2020 г. по описа на ОС-П., но се иска оставяне без уважение на искането за допускане до разпит на двама свидетели, поради неконкретизиране на

обстоятелствата, за които се иска събирането им, както и да не се приемат приложените към исковата молба писмени документи като писмени доказателства като неотносими към предмета на делото.

С отговора се представя препис от протоколно определение от 09.06.2021 год. по НОХД № 236/2020 г. по описа на ОС-П..

2. По чл.146, ал.1, т.2 ГПК - правна квалификация на правата, претендирани от ищеца и на възраженията на ответника: предявеният иск е осъдителен с пр.основание чл.2в ЗОДОВ.

Възражението на ответната страна ОС-П. е за нередовност на исковата молба по чл.129, ал.2 ГПК.

3. по чл.146, ал.1, т.3 ГПК –права и обстоятелства, които се признават – с оглед твърденията на страните не са спорни следните факти, че ищецът е имал качеството на подсъдим по НОХД № 236/2020г. по описа на ОС-П.; относно фактът, че докладчик по делото е била с. В. Е. – с. при ОС-П.;, фактът, че по делото с.та е отказал да се отведе;
4. по чл.146, ал.1, т.4 ГПК – кои обстоятелства не се нуждаят от доказване посочените в т.3;
5. по чл.146, ал.1, т. 5 ГПК разпределение на доказателствената тежест - в тежест на ищеца е да установи пълно и главно следните факти, които твърди в исковата си молба и въз основа на които поддържа искането си за защита – да установи фактът, че е бил подсъдим по посоченото НОХД, да установи твърдените действия, респ.бездействия на длъжностни лица от състава на всяка една от ответните страни по начина, описан и посочен в исковата молба /поправена/, да установи, че тези действия/бездействия са противоправни и представляват съществено нарушение на правото на ЕС по описания в исковата молба начин и че действието или бездействието е осъществено при или по повод изпълнение на правораздавателна дейност; да установи, че е претърпял реално вреди – имуществени и неимуществени по начина, описан в обстоятелствената част на исковата молба, както и че тези вреди са в пряка причинна връзка със сочените противоправни действия/бездействия от правораздавателната дейност на длъжностни лица от състава на всеки един от ответниците. Твърдяната вреда следва

да се установи спрямо всяка от ответните страни поотделно, както по вид, така и по размер и причинно –следствена връзка.

В тежест на ответните страни е да проведат насрещно доказване, като ангажират доказателства за липса на някои от елементите на фактическия състав на заявеното спорно право.

На основание чл. 143, ал.2 ГПК вр. с правомощието на съда по чл. 145 ГПК, вр. с чл.101, ал.1-3 ГПК, предвид оспорванията за редовност на исковата молба поради неяснота на поддържаните основания, на които се основава иска – следва да се укаже на ищеца, че най – късно в насроченото открито съдебно заседание следва да конкретизира и допълни исковата си молба във връзка с конкретните оспорвания, направени от ответните страни, като конкретизира вида и размера на причинените имуществени вреди спрямо всяка ответна страна поотделно.

По чл.146, ал.2 ГПК – следва да се укаже на ищеца, че не сочи доказателства за причинените по вид, размер и правопораждащо основание имуществени и неимуществени вреди, както и за пряката причинна връзка на сочените вреди с твърдяното противоправно действие, респ.бездействие на всяка от ответните страни.

По доказателствените искания на страните:

Представените от ищеца към исковата молба и поправени такива, както и ответната страна препис от протоколно определение от 09.06.2021 год. по НОХД № 236/2020 г. по описа на ОС-П., няма процесуална пречка да се допуснат като писмени доказателства, а по приемането им ще се произнесе в насроченото открито с.з. след становище от всички страни по делото. Във връзка с възражението за неотносимост на част от тези доказателства съдът ще дължи преценка при постановяване на акта си по същество.

Искането на ищеца за допускане събиране на гласни доказателства е процесуално допустимо , включително и събирането на същите по делегация. В случая обаче искането не е достатъчно конкретизирано. Ето защо и на основание чл.101, ал.1 ГПК следва да се укаже на ищеца, в 1- седмичен срок от получаване на настоящото определение, че следва да посочи трите имена и адреси за призоваване на лицата, които иска да се допуснат като свидетели, да се посочат точни и ясни факти и обстоятелства, които ще се установяват с

тези доказателства, а ако се иска събирането им по делегация в горния срок да се представи отделен въпросен лист с поставени ясни въпроси към всеки от лицата, които страна желае да ангажира като свидетели по делото с посочване на адреси за призоваване за организиране разпита им по делегация.

В горния срок и на същото процесуално основание ищецът следва да посочи какви конкретно материали, съдържащи се в НОХД № 236/2020г. по описа на ОС-П. желае да се изискат и приложат по настоящото дело и които счита, че имат връзка с предявения от него иск с пр.основание чл.2в ЗОДОВ. С оглед предмета на спора настоящата инстанция няма правомощията на въззивна или касационна инстанция на актовете, постановени по това дело, а следва да се допусне събирането само на тези и такива доказателства, които имат отношение с оплакванията на ищеца за негови нарушени права във връзка с конкретните му оплаквания в исковата молба.

На основание чл.101 ал.3 ГПК, следва да се укаже на ищеца, че при неизпълнение на горното в указания срок процесуалните действия по искане за събиране на гласни доказателства чрез разпит на две лица по делегация и за изискване на нохд № 236/2020г. по описа на ОС-П. ще се сметат за неизвършени и делото ще приключи без събирането им.

Основателно е искането на ищеца, като достатъчно конкретизирано и като такова същото следва да се уважи, като от ответника ОС-П. се изиска представянето на жалба, посочена от ищеца, че е с дата от 09.06.2020г. и насочена срещу протоколно определение от 08.06.2020г. по нохд № 236/2020г. по описа на ОС-П., а от АСП да се изиска определение № 132 от 25.06.2021г., постановено по в.ч.н.х..№ 325/2021г. по описа на съда.

За събиране на поисканите от страните доказателства следва да бъде насрочено открито съдебно заседание с призоваване на страните и съобщаване на проекта на доклад.

Страните, следва да бъдат напътени към процедура по медиация или друг способ за доброволно уреждане на спора.

Водим от горното и на основание чл.140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

На основание чл. 140, ал. 3 ГПК, СЪДЪТ НАПЪТВА СТРАНИТЕ КЪМ

ПОСТИГАНЕТО НА СПОГОДБА или към МЕДИАЦИЯ.

УКАЗВА на страните, че медиацията е способ за разрешаване на спора, която съгласно Закона за медиацията е доброволна и поверителна процедура за извънсъдебно разрешаване на спорове, при която трето лице медиатор, подпомага спорещите страни да постигнат споразумение.

НАСРОЧВА открито заседание по делото на 29.04.2024г. от 13 часа, за която дата и час да се призоват страните, като им се връчи препис от определението.

На ищеца да се връчат преписи от отговорите на ответните страни.

На основание чл.146 от ГПК съдът ОБЯВЯВА НА СТРАНИТЕ проект за ДОКЛАД ПО ДЕЛОТО, отразен в обстоятелствената част на акта.

На основание чл. 143, ал.2 ГПК вр. с чл. 145 ГПК, вр. с чл.101, ал.1-3 ГПК, УКАЗВА на ищеца, че най – късно в насроченото открито съдебно заседание следва да конкретизира и допълни исковата си молба във връзка с конкретните оспорвания, направени от ответните страни в представените от тях отговори по чл.131 ГПК, като конкретизира вида и размера на причинените имуществени и вида и размера конкретно претърпени имуществени вреди спрямо всяка ответна страна поотделно, с оглед отделяне на спорните от безспорните факти.

ДОПУСКА писмените доказателства, представени от ищеца към исковата молба , първоначална и поправени такива, както и към отговора на ответника ОС-П., а по приемането им ще се произнесе в открито съдебно заседание след изслушване становищата на всички страни по спора.

На основание чл.101, ал.1 ГПК, УКАЗВА на ищеца, че в 1- седмичен срок от получаване на настоящото определение, следва да посочи трите имена и адреси за призоваване на лицата, които иска да се допуснат като свидетели, да се посочат точни и ясни кои факти и обстоятелства ще се установяват с тези доказателства, а ако се иска събиране на това доказателство по делегация в горния срок да се представи въпросен лист с поставени ясни въпроси към всяко едно от лицата, които страната желае да ангажира като свидетели по делото по делегация.

На основание чл.101, ал.1 ГПК, УКАЗВА на ищеца, в 1- седмичен срок от получаване на настоящото определение, че следва да посочи какви конкретно

материали, съдържащи се в НОХД № 236/2020г. по описа на ОС-П. желае да се изискат и приложат по настоящото дело и които счита, че имат връзка с предявления от него иск с пр.основание чл.2в ЗОДОВ.

На основание чл.101, ал.3 ГПК, УКАЗВА на ищеца, че при неизпълнение на горното в указания срок процесуалните действия по искане за събиране на гласни доказателства чрез разпит на две лица по делегация и за изискване на нохд № 236/2020г. по описа на ОС-П. ще се сметат за неизвършени и делото ще приключи без събирането им.

ДА се изискат от: ОС-П. препис от жалба, посочена от ищеца, че е с дата от 09.06.2020г. и насочена срещу протоколно определение от 08.06.2020г. по нохд № 236/2020г. по описа на ОС-П., а от АСП - определение № 132 от 25.06.2021г., постановено по в.ч.н.х..№ 325/2021г. по описа на съда.

По останалите искания и оспорвания на страните, включително и по доказателствата, съдът ще се произнесе в открито съдебно заседание след отделяне на спорното от безспорното.

Определението е окончателно.

с. при Окръжен съд – Благоевград: _____